

ligger inde med meget store Beholdninger af fremmed eller dansk Rug.

Under denne Debat er der tidt fremdraget Forhold vedrørende den Vurderingspris, som Kommissionen ansatte de 1,500 eksproprierede Tønder Rug til. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har tilsendt Bladene en Redegørelse for sin Stilling i Kommissionen, og den er gaaet igen i en meget stor Del af den danske Presse. Det ærede Medlem angriber der meget kraftigt det Flertal, der hidførte den trufne Afgørelse. En Del af Pressen har ogsaa fundet Anledning til at opstille Kommissionens Afgørelse som en Bussemand for betænelige Venstremænd, idet den har hævdet, at her fik vi en Forsmag paa det radikal-socialistiske Styre; heraf kunde man nogenlunde slutte sig til, hvad der vilde ske, hvis Grundlovssagen blev gennemført, saa at den lige og almindelige Valgret blev gældende; saa vilde Ejendomsretten blive traadt under Fødder og ingen vide sig sikker paa, hvad der kunde ske. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds har hidrægt ganske overordentlig stærkt til, at en saadan Opfattelse kunde gøre sig gældende. Det ærede Medlem har angrebet Kommissionens Flertal overordentlig stærkt og har sagt, at vi har brudt med den tidligere gængse Opfattelse af Ekspropriation, at man tilsidesatte Grundlovens § 82, at man ikke rettede sig det mindste efter de Priser, der var givne herhjemme, at man hævdede den Opfattelse, at Pris og Værdi havde intet som helst med hinanden at skaffe, at vi kun skønnede, og skønnede ganske vilkaarligt. Naar det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) har tilladt sig at angribe Vurderingskommissionens Flertal saa skarpt baade i Pressen og her i Tinget, vil jeg gerne som Medlem af dette Flertal i Kommissionen begrunde overfor dette høje Ting, af hvilke Grunde vi netop kom til det Resultat, vi kom til. Jeg vil da begynde med at nævne, at det ærede Medlem kom til den af ham hævdede Pris paa Grundlag af 10 af ham indkaldte Slutsedler for Køb af dansk Rug. Paa Grundlag deraf vilde han fastsætte Prisen paa de 1,500 Tdr. dansk Rug, vi skulde ekspropriere. Vi andre, der var i Flertal, saa anderledes paa dette Forhold. Vi ser nemlig saaledes paa det, at vi er satte som Vurderingskommission til at afgive vor Mening om Prisen paa Landets Rugbeholdninger under de foreliggende Forhold. Den Pris, vi kom til, maatte, efter som Sagen forelaa, være normgivende for Værdien af dansk Rug

under de Forhold, hvorunder vi lever for Øjeblikket. Naar vor Opgave er den, kunde vi ikke støtte os til indkaldte Slutsedler for tilfældige — jeg siger med Villie tilfældige — Køb i den sidste Tid; vi maatte tage Hensyn til det Fodringsforbud, der gjaldt mod Rug først og fremmest, og dernæst maatte vi vide, til hvilke Priser de Beholdninger, vi har faaet udefra, var indkøbte. Vi maatte eventuelt tillige tage Hensyn til Produktionsomkostningerne, om end det var i meget ringe Grad; men det blev ogsaa drøftet, og det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det ikke er nævnt. Vi drøftede tillige Majsprisens Forhold til Rugprisen; og endelig maatte vi ogsaa tage Hensyn til Maksimalprisen, den gældende Pris i de andre Lande, der ligger omkring os. Det var ved Hensyntagen til og Drøftelse og Under søgelse af alle disse Forhold sammen med de Priser, der er betalte herhjemme, at vi kom til det Resultat, som blev Følgen af vor Kendelse.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) støttede sig efter min Opfattelse ganske ensidigt til de 10 Slutsedler, der var indkaldte. Angaaende disse vil jeg som Medlem af Kommissionen sige, at naar det ærede Medlem baade her i Tinget og i Pressen har sagt, at vi eenstemmigt har erkendt, at de Priser, han gennem Slutsedlerne forelagde for os, var afgørende for Dagens Priser, maa jeg paa det bestemteste bestride denne Paa stands Rigtighed. Der var ingen, der gjorde Indsigelse mod de opgivne Tals Rigtighed, men det blev i Kommissionen meget ivrigt drøftet, baade hvor uensartet Rughandelen var foregaaet her i Landet under Krigssituationen, og hvor tilfældigt disse Handler have fundet Sted, hvorledes den lokale Trang mange Gange havde givet sig Udslag, saaledes at de gældende Noteringer ikke havde været fulgte, men at den virkelig betalte Pris undertiden havde overskredet Noteringen og undertiden været langt under den. Jeg kan huske, at jeg nævnede, hvad jeg personlig havde faaet for min Rug, nemlig langt under 17 Kr. pr. 117 Pd. hollandsk Vægt. (P. Th. Nielsen: Naar var det?). Det var den 10. November. Saadan har Forholdene været helt igennem, og netop fordi man ikke med Sikkerhed kan sige: Her ligger den bestemte Pris, er det ikke rigtigt at bruge det Udtryk, at disse 10 Slutsedler er erkendte for at være normgivende med Hensyn til Prisen paa dansk Rug. Forholdet var det, at vi vel drøftede Majs-